

[Bilgrav-Nielsen]

men med et par procent hist og et par procent her bliver til mange procent.

Det spørgsmål, der nu rejser sig, er, om hr. Svend Auken ikke deler den opfattelse, at det samlede danske offentlige udgiftsniveau, som det afspejler sig i regeringens just fremlagte budgetredegørelse, er i overkanten – lad os nu sige det forsigtigt – af, hvad samfundet kan bære, når vi helst i den samme periode skulle have plads til endnu større vækst – i hvert fald slet ikke fald – end hidtil i de private, eksportorienterede erhvervsinvesteringer.

Hvis man er enig i det, må man dog have en mening om, hvor højt det samlede niveau for investeringerne i den offentlige sektor kan være.

Hr. Svend Auken stiller sig altså op her og giver indtryk af, at bare Socialdemokratiet fik lov til at bestemme farten, var der også plads til dette projekt.

Vi står over for et valg – det kan hr. Svend Auken lige så godt indrømme. Vi kan ikke få plads til alle disse samlede investeringer i den offentlige sektor – det er vi enige med regeringen i – vi skal have fat i prioriteringen, og hr. Svend Auken tvinges til at gå ind i prioriteringen. Derfor beklager jeg, at hr. Svend Aukens indlæg så kun bekræfter, at også han fastholder, at Storebælt er vigtigere end byfornyelse.

Formanden:

Taletiden for korte bemærkninger er som bekendt to minutter.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Vi hørte jo også hr. Svend Auken under andenbehandlingen af det foreliggende forslag, og jo flere gange hr. Svend Auken tager ordet, jo billigere bliver det jo. Nu skal vi da heldigvis kun igennem tre behandlinger, for ellers endte det vel med, at vi lige pludselig fik penge oveni, ud over at vi fik den faste forbindelse.

Men jeg synes stadig væk, at hr. Svend Auken skylder os en forklaring på følgende: vi har gennem de senere år set, hvorledes Socialdemokratiet har fremsat forslag, hvis gennemførelse mildest talt har kostet det hvide ud af øjnene, og hver eneste gang regeringen har mandet sig en lille smule op og har

forsøgt at komme med besparelsesforslag inden for enkelte områder, har Socialdemokratiet stemt imod.

Hr. Svend Auken har sikkert læst lovforslaget og ved, at staten også i dette spørgsmål optræder som økonomisk garant. Derfor vil jeg gerne stille følgende spørgsmål til hr. Svend Auken: hvad har regeringspartierne og Socialdemokratiet aftalt med hensyn til offentlige besparelser? Jeg synes, det er for billigt, hvis man bare kommer her og vil dele ud af julegaverne, hvis man ikke samtidig kan påpege, hvor man eventuelt vil tage et medansvar og sørge for, at det bliver finansieret.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig det, hr. Bilgrav-Nielsen sagde for et øjeblik siden. Regeringens parlamentariske flertal har hidtil været afhængigt af Det Radikale Venstre. Vi står over for et folketingsvalg, og jeg tror, Fremskridtspartiet kan blive enig med Det Radikale Venstre om, at ingen af de to partier vil medvirke til at finansiere den tåbebestemmelse, man nu forsøger at få gennemført i stedet for at vælge noget langt mere fornuftigt. Derfor lyder mit spørgsmål til Socialdemokratiet: vil det sørge for, at den økonomiske side af sagen er i orden?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

De tal, jeg gav, er naturligvis korrekte; de stammer fra regeringens budgetredegørelse. Det år, hvor Storebæltforbindelsen koster mest, sker der i forhold til de samlede investeringer i 1986 et løft på 2,8 pct. I gennemsnit ligger det omkring 2 pct. Det vil altså sige, at det er ca. 1/10 af de samlede offentlige investeringer, vi her taler om.

Men det var slet ikke min pointe at bagatellisere, for selvfølgelig er det et stort projekt, og selvfølgelig skal der prioriteres, vælges og planlægges med omtanke og fornuft. Min pointe var en anden og noget, som jeg ikke tror offentligheden har været klar over, nemlig følgende: i de tre år, som budgetredegørelsen omhandler, 1988, 1989 og 1990, og hvor regeringen har det synspunkt, at det for bl.a. at klare investeringen ved Storebælt er nødvendigt at gennemføre reduktioner på andre områder, f.eks. kollektiv trafik, vejinvesteringer osv., er der i dette Folketing minus Fremskridtspartiet fuldstændig enighed